

1. Бурдые П. Социальное пространство: поля и практики: Пер. с фр. – М.: Институт экспериментальной социологии, 2005. – 576с.
2. Вечерський В. Глухів / В. Вечерський, В. Белашов. - К.: Абрис, 2003. – 166 с.
3. Дмитриева Е. Е. Жизнь усадебного мифа: утраченный и обретенный рай / Е. Дмитриева, О. Купцова. – М.: OGI, 2003. – 528 с.
4. Лукомський Г. К. З української художньої спадщини / Г. К. Лукомський. - К.: Укр. пропілеї, 2004.-712 с.
5. Родічкін І. Старовинні садиби / І. Родічкін, О. Родічкіна // Розвиток туризму в Україні: проблеми і перспективи: 36. наук. ст. - К.: Слов'ян, діалог, 1995. – С. 179-196.

Гашенко К. І.,
викладач кафедри хореографії
ВП «Миколаївська філія КНУКіМ»,
м. Миколаїв

КЛАСИЧНИЙ ТАНЕЦЬ ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ НОВОГО ПОКОЛІННЯ ХХІ СТОЛІТТЯ

У даній темі розкривається особливе виховання дітей «нового» покоління ХХІ століття та їх відношення до навколишнього світу. Внесок батьків у фізичний та естетичний розвиток дітей. Наведені приклади як виховного впливу мистецтва хореографії.

Один з негативних факторів нинішнього покоління – відсутність достатніх фізичних навантажень. Навіть залишаючи комп'ютери і виходячи на вулицю, діти рідко грають в енерговитратні ігри, а в більшості випадків захоплені тими ж телефонами або планшетами. Звідси зростання кількості дітей з поганим зором і проблемами з хребтом. Дитина ХХІ століття слабо розвинена фізично і схильна до великої кількості захворювань.

Нещодавно на педагогічній раді обговорювали, що у сучасних малюків також абсолютно відсутнє почуття ритму. Це справжній феномен ХХІ століття, коли дитина росте в атмосфері звукового сміття, практично ніколи не залишаючись в тиші. У результаті вона не в змозі рухатися в такт, а класичну музику їй дуже важко сприймати.

Також ми бачимо, що на фоні добробуту та достатку росте втрачене покоління. Виховуючи сучасних дітей, ми стикаємося з проблемами як: комп'ютерна залежність, поневолююча свідомість дітей та підлітків, агресія та неприязнь до навколишніх, наркоманія, алкоголізм — усе це змушує людей замислитись.

Багато з нас з тривогою розмірковують над тим, що дорослі недостатньо роблять для того, щоб підводити дітей до самостійного складного внутрішнього

пошуку, а шукають більш легкі способи шляхом дозволів та заборон. Це приводить «до духовній пасивності дитини, до її духовного споживацтва».

Найголовніше у вихованні нового покоління – розвивати духовний світ, привчати людини до активної роботи думки і совісті.

У наш час не у всіх дітей є бажання домагатися успіхів, змагатися з кимось. Тому величезну роль в цьому відіграє виховання батьків, їхнє ставлення до розвитку дитини. Коли батьки повністю розуміють свою дитину, немає конфліктних ситуацій в сім'ї, тоді і у дитини адекватне ставлення до навколишнього світу, бажання домагатися успіхів і досягати поставлених життєвих цілей. Вони виростають людьми з великої літери.

У житті і вихованні дитини, крім батьків, величезне значення грають викладачі. Якщо батьки вирішили розвивати свою дитину у творчому танцювальному напрямку, то це педагоги-хореографи.

У системі естетичного виховання одне з найважливіших місць займає мистецтво хореографії, що ефективно впливає на всебічний і гармонійний розвиток особистості.

Про естетичне значення танцю обговорювали ще давньогрецькі філософи і письменники – Платон, Арістотель, Плутарх, Лукіан, склав цілий трактат «Про танець», що дійшов до наших днів [1].

Актуальність естетичного виховання молодших школярів засобами танцювального мистецтва відзначали Л. Богатикова, М. Боголюбський, В. Верховинець, А. Конорова, Б. Мануйла і ін. Важливість розвитку внутрішнього світу учнів початкових класів засобами танцю доводиться в працях Г. Ільїної, С. Рудневої, Е. Фіша і ін [2].

Сучасна система освіти намагається забезпечити процес естетичного виховання учнів, створити педагогічні умови, що сприяють підвищенню рівня їх естетичної вихованості. Вирішення цих завдань можливе за умови залучення дітей до хореографічної діяльності, які мають значні можливості у вихованні підростаючого покоління, оскільки танець не тільки розвиває розумові та фізичні здібності дітей, а й їхні почуття і творчу фантазію, а потім відбувається емоційно-чуттєве, культурно-творчий розвиток особистості [3, с. 20].

Багато педагогів хореографії задаються питанням: «Як прищепити любов і інтерес «нової» дитини до прекрасного світу танцю, не просто танцю, а класичного?». Чому акцентую увагу на класичній хореографії? Тому що в наш час все рідше і менше дітей, яких це може цікавити. Більшість хочуть займатися танцями, але ритмічними, з динамічними рухами, веселою ігровою і запальною музикою тощо.

Класичний танець завжди вважався і вважається основою хореографії, еталоном вищої хореографічної школи і звичайно ж одним із засобів естетичного виховання.

Завдяки цьому напрямку хореографії педагогам завжди вдавалося прищепити дітям любов до балету, до класичної музики, навчити їх бути вихованими, прилежними, організованими та дисциплінованими.

Але не варто забувати, що тільки при дисципліні і уважності можна дітей навчити чомусь. Це дуже складно в епоху телефонів і домашньої вседозволеності: все йде з сім'ї, від виховання.

Класика – це певний вид мистецтва, який вимагає дуже багато зусиль і дуже багато роботи.

Актуальність даного дослідження полягає в тому, щоб педагогічно-хореографічний процес і бажання «нової» дитини в сукупності і величезною старанної роботи давав можливість дітям здобувати знання, опановувати навичками і вміннями, одночасно формувати свій світогляд, кращі погляди і риси характеру, а також прагнути до психологічних і естетичних змін.

Заняття класичним танцем сприяють безпосередньо естетичному вихованню дітей, роблять позитивний вплив на їх фізичний розвиток, збагачує їх духовно, сприяють зростанню їх загальної культури. Дитина, що володіє балетної поставою, захоплює оточуючих. Але її формування – процес тривалий, що вимагає багатьох якостей від дітей.

Дисциплінованість, працьовитість і терпіння – ті властивості характеру, які необхідні не тільки в хореографічному балетному класі, але і в побуті. Ці якості роками виховуються педагогами-хореографами і визначають успіх у багатьох справах.

Почуття відповідальності, так необхідне в житті, спрямовує дітей, що займаються класичною хореографією, вперед. Не можна підвести поруч стоячих в танці, не можна спізнитися, бо від тебе залежать інші, не можна не вивчити, не виконати, не допрацювати. Ось, що потрібно вкладати в дітей під почуттям відповідальності.

Акуратність в хореографічному виконавстві, охайність форми в хореографічному класі переноситься і на зовнішній вигляд дітей в школі і в житті в цілому. Вони виділяються не тільки своєю поставою, але і зачіскою, чистотою і елегантністю носіння звичайного одягу.

Хореографічне мистецтво у дитини є доповненням і продовженням його реального життя, збагачуючи його. Заняття цим мистецтвом приносять йому такі відчуття і переживання, яких він не міг би отримати з будь-яких інших джерел [4, с. 8].

Підводячи підсумки, слід зробити наступні висновки:

- у першу чергу все йде від виховання в сім'ї. Як самі батьки ставляться до майбутнього своїх дітей, що вони намагаються вкласти в них з огляду на новий світ технологій і можливостей;

- як дитина поводить себе в соціальному суспільстві, який реальний і віртуальний світ її оточує;

- розвиваючи дитину, необхідно знайти до неї індивідуальний підхід, зрозуміти її, розібратися в її особливостях, таким чином її можна зацікавити до будь-яких видів діяльності, у даному випадку прищепити любов до прекрасного світу танцю – класичної хореографії, що розширює сферу її інтересів, збагачує їх новими враженнями. Важливо дати дітям грамотну і систематичну

підготовку в хореографічному класі. Оволодівши необхідними знаннями, навичками і вміннями, навчившись розуміти і осмислювати зміст досліджуваного хореографічного матеріалу, виразно його виконувати, діти повному, більш активно і свідомо почнуть ставитися до занять. У результаті активного емоційного знайомства з класичною хореографією сформується художній смак дітей, вони почнуть помічати і сприймати прекрасне не тільки в мистецтві, а й у житті.

Сучасна дитина – це нова людина. Але, до неї теж є підхід, акуратний і особливий. Його головною рисою є те, що дорослі часто приймають за егоїзм. Сучасна дитина – незалежна особистість, у ранньому віці здатна самостійно приймати рішення. Дитина сьогодні дорослішає на порядок раніше, ніж 10-20 років тому. Багато батьків рано чи пізно приймуть цей факт до уваги, що їх дитина стала іншою. Але з впливом часу різниця між дітьми минулого покоління і сучасною дитиною стане все більш очевидною.

Викладачам класичної хореографії важливо розуміти особливості розвитку нового покоління XXI століття і вміти знаходити підхід і методику роботи з такими дітьми, естетично виховуючи їх і формуючи з них особистостей.

Список використаних джерел:

1. Барабаш О.В. Організація хореографічного виховання в загальноосвітніх навчальних закладах // Научные интернет- конференции. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://intkonf.org/barabash-ov-organizatsiyahoreografichnogo-vihovannya-vzagalnoosvitnih-navchalnih-zakladah/>. – Назва з екрана.
2. Горідько О.О. Хореографія як засіб естетичного виховання // КУКіМ. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kukim.org/articles/horeografiyayak-zasib-estetichnogo-vihovannya>. – Назва з екрана.
3. Гончаренко Ю.В. Естетичне виховання учнів початкових класів у процесі хореографічної діяльності: автореф. дисс. ... кан. пед. наук.: Східноукраїнський національний університет ім. В. Даля. – Л., 2009. – 20 с.
4. Учите детей танцевать: Учебное пособие для студентов учреждений среднего профессионального образования / Т.В. Пуртурова, А.Н. Беликова, О.В. Кветная. – М., 2003. – С. 8.